

Az egyetemi építkezéseknél az elbocsájtott szegedi munkások szerint sándorfalvai és tápéi kubikosokat alkalmaztak.

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn, a kora délelőtti órákban negyvenöt szegedi kubikos munkásból alakult küldöttséget vezetett a polgármester elé Molnár Imre előmunkás. A küldöttség vezetője elmondotta, hogy a negyvenöt kubikos munkás a múlt hét végéig az egyetemi építkezések alapozási munkálatainál dolgozott. A vállalkozó szombatn közölte velük, hogy hétfőtől kezdve négyezeröttszáz koronás órabérékkel alkalmazza őket, eddig ugyanis akkordban dolgoztak, úgy, hogy minden kiemelt köbméter föld után 60 fillért kaptak, ha egy méternél nagyobb mélységből emelték ki a földet, akkor 90 fillért, két méteren alól pedig 120 fillért kaptak. A munkások az órabéres díjazás bevezetését örömmel vették tudomásul, legnagyobb meglepetésükre azonban hétfőn, amikor munkára jelentkeztek, közölték velük, hogy számukra nincs munka. Egy teljes kubikosbandát elbocsátottak és egy másik bandából elbocsátottak öt szegedi embert. Mind az ötven munkás szegedi lakos, akik megütközve látták, hogy helyettük vidékieket, Sándorfalváról és Tápérol hozott munkásokat állítanak munkába. Az egyetemi építkezéseknél egy héttel ezelőtt hét, most hétfőn tíz sándorfalvai és nyolc tápéi munkást alkalmaztak.

A küldöttség vezetője hivatkozott arra a megállapodásra, amely szerint az egyetemi építkezéseknél elsősorban szegedi munkásokat kell alkalmazni, éppen ezért a polgármesteriől kérték sérelmük sürgős orvosoltatását.

A polgármester Fenyő Lajos műszaki tanácsost, a városi mérnökség építési osztályának

vezetőjét bizta meg az ügy kivizsgálásával. Fenyő tanácsos a küldöttség vezetőjével kint járt az építkezéseknél, beszélt a munkavezetőkkel és a vállalkozókkal, majd egy óra körül jelentette a polgármesternek, hogy információi szerint a munkásokat nem érte sérelem. Az alapozási munkálatoknál eddig százötven munkás dolgozott, most azonban, miután a munka nagyrésze elkészült, ötven munkás feleslegessé vált. Ezeket bocsátották el, de közben tízet visszavettek közülük. Az építkezésnél sándorfalvai munkások nem dolgoznak, mindössze hat hét tápéi kubikos dolgozik.

A Délmagyarország munkatársa érdeklődött ebben az ügyben Breuer Imre építési vállalkozónál is, aki kijelentette, hogy a munkások panasza alaptalan, azért bocsátották el a munkások egy részét, mert már nincs szükség rájuk. Kijelentette, hogy nem vettek fel helyettük idegen munkásokat.

A délutáni órákban felkereste szerkesztőségünket néhány elbocsátott munkás, akik kijelentették, hogy panaszuk jogos volt, mert helyettük felvettek vidéki munkásokat. Bejelentették, hogy rendelkezésünkre fogják bocsátani az alkalmazott tápéi és sándorfalvai munkások teljes és pontos névsorát is.

Az ügy tehát elintézetlen, de sürgős tisztázásra vár a kérdés, hogy igazuk van-e a panaszos munkásoknak, mert annak a nagy áldozatnak, amelyet a város hozott és hoz állandóan az egyetemért, egyik legfontosabb feltétele az volt, hogy az egyetemi építkezések elsősorban szegedi iparosok és munkások számára jelentsenek kereseti lehetőséget.

„Nincs olyan föld, amelyet a szakszerű kezelés jövedelmezőbbé nem tehetne.”

Vadviz-előadás Felsőközponton.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi ármentesítő társulat vezetősége vasárnap délelőtti Felsőközponton a Szeged-Felsőtanyai Mezőgazdasági Egyesület helyiségében ismertető előadást tartott. A társulat elnöke, Bokor Pál h. polgármester megnyitójában a lecsapolás révén várható gazdasági haszonra mutatott rá. A víz a mai helyzetben korlátlanul pusztít, szabályozni kell annak lefolyását, oda kell vezetni, ahová a gazda akarja, ahol hasznót várhat tőle. Végül megjegyezte, hogy az évi átlag 3 pengő hozzájárulást csakis a vízjárta területek után fogják az érdekeltek fizetni.

Ezután H. Pap István igazgató-főmérnök vállalta azt a nagyfokú rombolást, melyet a gyakorta fellépő vadvizek a tanyavilágban felidéznak. Elsősorban ezt kell intézményesen megakadályozni. Az Alföldi Mezőgazdasági Intézet szakvéleménye szerint, lecsapolás révén több ezer holdnyi olyan terület válik termőképessé, mely eddig hasznot semmit, vagy mint mételykört terjesztő vizes rét és

legelő oly kevés nyers jövedelmet adott, amely jövedelem az idejében eszközölt, vagy teljesen vízmentesített területen ennek ötszörösére is fokozható.

Az elnök felkérésére a jelen lévő Herke Sándor fővegyszer a lecsapolandó területek feljavításáról tartott előadást. A végzett talajvizsgálatai alapján megállapította, hogy a kérdéses területek célirányos, gondos vizkihasználás és okos trágyázás mellett, lényegesen javíthatók. Nincs oly terület, melyet szakszerű kezelés jövedelmezőbbé nem tehetne.

Végül Korom Mihály figyelmezteti gazdátársait arra, hogy miután a mai viszonyok mellett a gazdának ritkán adódik alkalom a terjeszkedésre, úgy elsősorban mindenkinek az lenne családjaival, de a közszemben is a kötelessége, hogy azt a kicsit, amije van, termőképesebbé tegye.

Balog Sándor ügyvezető igazgató a gazdák nevében köszönetet mond a vadvízkérdésben nyert felvilágosító előadásokért.

Ujabb kísérlet a gyermekkorház egyetemesítésére.

A város a gyermekkorházat semmi formában sem adhatja át az egyetemnek.

(A Délmagyarország munkatársától.) Amikor — mintegy két esztendővel ezelőtt — konkrét eredménnyel fejeződtek be a város és a kultuszminiszter között a tárgyalások az egyetemi építkezések ügyében és amikor megállapították már az építkezések sorrendjét is, amely szerint először a gyermekklinika építését kezdték meg, felmerült a nyilvánosság előtt a kérdés, hogy mi lesz a Gréfy-féle gyermekkorházzal. Ebben kapott ugyanis ideiglenes hajlékot az egyetem elhelyezése alkalmával a gyermekklinika. Az egyetem természetesen tovább is meg akarja tartani ezt az épületet valamilyen jogcímen, a város közvéleménye azonban olyan egyöntetűen foglalt állást e legújabb egyetemesítési törekvés ellen, hogy a probléma lekerült a napirendről.

Most azután ismét felszínre kerül a kérdés és a jelek szerint ugyanolyan késhegyig menő

harc készül a gyermekkorház körül, mint amilyen annak idején a közkorház körül tombolt, de remélhetőleg ez a harc is a város közönségének javára dől majd el. Az egyetemesítési törekvések exponense a városban most is a polgármester, aki azonban álláspontjával ismét egyedül marad.

A kulisszák mögött valószínűleg már régóta folynak a tárgyalások, a megbeszélések, amelyeknek eredményeként a polgármester ma írásban értesítette a város tanácsát, hogy dr. Hainiss Elemér professzorral, a gyermekklinika vezetőjével olyan értelmű megállapodásra jutott, amely szerint a város továbbra is átengedi a gyermekkorház épületét az egyetemnek, illetve a gyermekklinikának, amely itt rendezi be tudóbetegosztályát. Ezenkívül itt akarja Hainiss professzor berendezni a Stefánia Szövetség égíse alatt működő csecsemővédő intézet központját is.

A polgármester átiratával a hétfői tanácsulésen foglalkozott a tanács és minden hosszabb eszmecsere nélkül úgy határozott, hogy a kérdést kiadja véleményezés végett a tisztii ügyészségnek, mert az az alapító oklevél, amellyel Gréfy István és neje, Mihálovits Julia a Kossuth Lajos-sugárúti épületet a városnak ajándékozta, világosan megjelöli az épület rendeltetését. A tisztii ügyészségnek elő kell keresnie az alapító levelet és annak szövegéből kell megállapítania, hogy lehet-e szó egyáltalában a gyermekkorház egyetemesítéséről.

Ha jól emlékszünk, abban az időben, amikor először bukkant fel ez a kérdés, előkeresték már ezt az okmányt és megállapították belőle, hogy

a gyermekkorház épületét nem adhatja át semmi formában sem a város az egyetemnek,

mert az alapítók kívánsága félreérthetetlenül az, hogy ebben az épületben a város városi gyermekkorházát tartson fenn. Az a kérdés pedig, hogy kórháznak tekinthető-e az egyetem valamelyik klinikája, már szintén eldőlt a közkorház egyetemesítése körül lezajlott harcok keretében, amikor a legilletékesebb fórum, a népjóléti miniszter állapította meg, hogy az egyetemi klinikák sohasem tekinthetők közkorházak jellegű egészségügyi intézménynek, mert első céljuk nem a gyógyítás, hanem a gyógyítás tudományának tanítása. Így tehát a gyermekkorház egyetemesítése szöges ellentétben állana az alapítók akaratával és céljával.

Az új egyetemesítési harcba aktív félként beleavatkozik különben maga a közkorház is, amelynek külön gyermekosztálya nincs azóta, amióta a gyermekkorházban a gyermekklinika rendezkedett be. Ezt a hiányt a kórház igen erősen megérzi, mert a gyermekbetegeket vagy nem veheti fel, vagy pedig kénytelen a felnőtt

Emésztési és székrekedési

**zavaroknál,
főfájásnál**

legjobb a természetes

Schmidthauer

**I
G
M
Á
N
D
I**

keserűviz